

دریچه

نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد مردم ینگه دنیا از مراکز داده در نزدیکی محل زندگی‌شان دل خوشی ندارند

چرا ۷۰ درصد آمریکایی‌ها مخالف مراکز داده هستند؟

فاطمی | مخالفت آمریکایی‌ها با مراکز داده (به‌خصوص مراکز مرتبط با هوش مصنوعی) در سال‌های اخیر به‌شدت افزایش یافته و بر پایه نظرسنجی‌های متعدد (مثل گالوپ ۲۰۲۶) حدود ۷۰ درصد مردم با ساخت این مراکز در نزدیکی محل زندگی‌شان مخالف‌اند.

مراکز داده، ساختمان‌های بزرگ پر از هزاران سرور و کامپیوتر هستند که اطلاعات اینترنت، برنامه‌ها و سیستم‌های هوش مصنوعی را ذخیره و پردازش می‌کنند. این مراکز مثل مغز پشت‌صحنه کل فضای دیجیتال‌اند و بدون آن‌ها تقریباً هیچ سرویس برخط و هوش مصنوعی کار نمی‌کند. مخالفت آمریکایی‌ها فقط محدود به یک جناح نیست و تا حدی دوحزبی شده، اما پراگرسیوها (چپ‌گراها و لیبرال‌ها) معمولاً شدیدتر و سازمان‌یافته‌تر مخالف‌اند.

باوجود این، سؤال اصلی در این باره این است اگر مراکز داده به‌معنای قلب مدرن جهان امروز هستند پس چرا آمریکایی‌ها مخالف ساخت آن‌ها در نزدیک محل زندگی خود هستند؟

■ دلایل مشترک

مصرف برق بسیار بالا و افزایش قبض‌ها: مراکز داده برای پردازش AI برق عظیمی مصرف می‌کنند.

این تقاضا به شبکه برق فشار می‌آورد و در بسیاری از مناطق موجب افزایش قابل‌توجه نرخ برق خانگی شده است. مردم حس می‌کنند هزینه توسعه فناوری شرکت‌های بزرگ را از جیب خودشان می‌پردازند.

مصرف آب زیاد: سیستم‌های خنک‌کننده این مراکز روزانه صدها هزار گالن آب مصرف می‌کنند. در مناطق خشک یا کم‌آب (مثل بخش‌هایی از تگزاس، آریزونا یا جورجیا) این موضوع حساسیت‌برانگیز است.

تأثیر بر کیفیت زندگی محلی: نویز مداوم از سیستم‌های خنک‌کننده، آلودگی نوری، ترافیک ساخت‌وساز، کاهش

ارزش ملک و تغییر چهره روستایی یا حومه‌ای می‌صنعتی.
منافع اقتصادی محدود برای جامعه محلی: مشاغل دائمی پس از ساخت کم است، معافیت‌های مالیاتی سنگین به شرکت‌ها داده می‌شود و درآمد مالیاتی واقعی برای شهر یا شهرستان اغلب کمتر از وعده‌هاست.

نبود شفافیت: بسیاری از پروژه‌ها با مذاکرات پشت‌پرده، تغییر کاربری زمین به‌صورت ناگهانی و بدون اطلاع کافی مردم محلی پیش می‌رود.

این امر، حس «شرکت‌های بزرگ و دولت محلی علیه مردم عادی» را تقویت می‌کند.

■ چرا پراگرسیوها مخالف‌ترند؟

در میان آمریکایی‌ها پراگرسیوها یا همان ترقی‌خواهان، مخالفت بیشتری با این پروژه‌ها دارند. پراگرسیوها این موضوع را در چارچوب نگرانی‌های گسترده‌تر خود می‌بینند: **تغییر اقلیم و محیط‌زیست:** مصرف انرژی عظیم (اغلب با نیروگاه‌های گاز طبیعی یا افزایش تقاضا برای سوخت‌های فسیلی همراه است. این با اولویت‌های اقلیمی آن‌ها در تضاد مستقیم است. گروه‌های محیط‌ز پستی (مثل Greenpeace و سازمان‌های محلی) فعالانه علیه این پروژه‌ها لابی و اعتراض می‌کنند.

بی‌اعتمادی عمیق به Big Tech: شرکت‌هایی مثل گوگل، مِتا، آمازون، مایکروسافت و اپون‌ای‌ای نماد قدرت متمرکز، نابرابری ثروت و نفوذ بیش از حد شرکت‌ها هستند. پراگرسیوها مراکز داده را زیرساخت فیزیکی قدرت این شرکت‌ها می‌دانند.

عدالت زیست‌محیطی و اجتماعی: نگرانی از اینکه هزینه‌ها (آلودگی، آب و برق گران) روی دوش جوامع محلی (گاهی جوامع کم‌درآمد یا رنگین‌پوست) بیفتد، در حالی‌که سود به شرکت‌های ثروتمند و سهام‌داران می‌رسد.

ترس از خود هوش مصنوعی: بسیاری از پراگرسیوها علاوه بر مسائل فیزیکی، نگران پیامدهای اجتماعی هوش مصنوعی هستند (از دست رفتن مشاغل، نظارت و گسترش نابرابری) و مرکز داده را نماد فیزیکی این موج می‌بینند.

سازماندهی فعال: گروه‌های چپ‌گرا (مثل DSA و سازمان‌های محیط‌زیستی و عدالت اجتماعی) این موضوع را به کمپین تبدیل کرده‌اند و آن را به مسائل دیگری مثل ضدیت با سرمایه‌داری شرکتی یا حتی نظارت دولتی وصل می‌کنند.

اما نکته مهم آنکه مخالفت کاملاً یک‌طرفه نیست. بسیاری از محافظه‌کاران و جمهوری‌خواهان هم به‌خاطر افزایش قبض برق، از دست رفتن زمین کشاورزی، نویز و حس «تسلط شرکت‌های بزرگ» مخالف‌اند، اما شدت مخالفت و چارچوب‌بندی ایدئولوژیک (اقلیم + ضد شرکت‌های بزرگ) در میان پراگرسیوها قوی‌تر است.

نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد حمایت دموکرات‌ها از مراکز داده در مناطق محلی در چند سال اخیر به‌شدت افت کرده است.

در عمل، این مخالفت به ده‌ها تعلیق موقت، تأخیر یا لغو پروژه‌ها در ایالت‌های مختلف منجر و مسئله‌ای سیاسی شده که سیاستمداران هر دو حزب مجبورند به آن واکنش نشان دهند.

محور مقاومت در ۴۸ ساعت گذشته شاهد حوادث مهمی بوده است

عقب‌نشینی تاکتیکی در لبنان پیشروی راهبردی در یمن

شدد که عربستان سعودی با حمله به فرودگاه صنعا و در ادامه الحیدیه، آتش‌بس چندساله را شکست.

نیروهای وابسته به سعودی مدعی دفع حمله، بازپس‌گیری برخی مواضع و وارد آوردن تلفات قابل توجه به ارتش یمن به‌رهبری انصارالله شده‌اند. آمارهای اعلام‌شده در نهایت اینکه در ۴۸ساعت گذشته، محور مقاومت شاهد یک شکست تاکتیکی در لبنان و یک پیشروی راهبردی در یمن بوده است؛ حزب‌الله در فضایی مبهم و بدون بیانیه رسمی، مواضع خود در ارتفاعات علی‌الطاهر را ترک کرده است؛ اقدامی که با توجه به انتقال قبلی تجهیزات، بیشتر

به یک عقب‌نشینی تاکتیکی برای حفظ توانمندی‌های اصلی شباهت دارد. در یمن اما انصارالله با حمله هماهنگ زمینی و آتش‌باری، پیشروی عملیاتی معناداری را به سمت محورهای مشرف به باب‌المندب رقم زده که ابعاد راهبردی روشنی دارد. این دو تصویر در کنار هم، نشان‌دهنده انعطاف تاکتیکی در یک جبهه و ابتکار عملیاتی در جبهه دیگر است.

■ یمن: پیشروی راهبردی در غرب تعز به سمت باب‌المندب

در جبهه یمن، تصویر کاملاً متغیوت است. از یامداد پنجشنبه، نیروهای انصارالله حمله زمینی گسترده‌ای را با پشتیبانی موشک، پهپاد و آتش توپخانه در جبهه‌های غربی استان تعز (از جمله مقبینه، الکدحه، جبل حبشی و محورهای مرتبط) آغاز کرده‌اند. هدف عملیاتی این حمله، قطع مسیر ارتباطی میان شهر تعز و بندر المخا (موکا) و پیشروی به سمت ارتفاعات مشرف به مناطق نزدیک تنگه باب‌المندب اعلام یا برآورد شده است.

این حمله شدیدترین درگیری زمینی از سال ۲۰۲۲ تاکنون توصیف شده است. این موج از درگیری‌ها پس از آن آغاز شد است.

بی‌اعتمادی به سیاست‌های ترامپ روند خروج سرمایه از آمریکا را تشدید کرده است

موج مهاجرت طلاهای اروپایی از آمریکا

از این فروش، شمش‌های جدید منطبق با استانداردهای بین‌المللی را در اروپا خرید، این معامله افزون بر افزایش امنیت ذخایر، سودی معادل ۱۳ میلیارد یورو نیز برای فرانسه به همراه داشت و در نتیجه، هم‌اکنون تمام ۲هزارو۴۳۷تن طلای این کشور در خاک خودش نگهداری می‌شود. آلمان نیز بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷ موفق به بازگرداندن حدود ۳۰۰تن طلای خود از آمریکا شد، هرچند هنوز یک‌سوم از ذخیره ۳هزارو۳۵۲تنی این کشور در نیویورک باقی مانده است. افزون بر این، گزارش‌ها حاکی از آن است که ایتالیا، لهستان، مجارستان، صربستان و هند نیز برنامه‌هایی برای بازگرداندن طلاهای خود داشته‌یا اقدامات اولیه را در این زمینه آغاز کرده‌اند.

نخستین و مهم‌ترین عامل، کاهش سطح اعتماد به نظام مالی آمریکاست. تجربه مسدودسازی ذخایر ارزی روسیه در غرب، هشدار جدی برای بانک‌های مرکزی سراسر جهان محسوب می‌شود. بسیاری از تحلیلگران تصریح می‌کنند نگرانی از عدم استقلال کافی فدرال رزرو و احتمال

■ تنش‌های فرتالانتیک و سیاست‌های ترامپ

این تحولات ارتباط مستقیمی با تنش‌های اخیر میان اروپا و آمریکا دارد. تهدیدهای مکرر دولت ترامپ علیه متحدان سنتی نظیر کانادا و گرینلند نویز جد غیرقابل‌پیش‌بینی این دولت در عرصه بین‌الملل، نگرانی‌هایی جدی در میان متحدان اروپایی ایجاد کرده است. به گفته یکی از مدیران مؤسسات امنیتی استرالیا، ترامپ نشان داده پایبندی

همزمان با افزایش دامنه حملات روسیه به اوکراین، ترامپ از اروپا خواسته طلبش را پس بدهد

جبهه اوکراین در منگنه مسکو و واشنگتن

پزشکی اختصاص یافته به ۲۲۵هزار نفر شد. این حملات نشان می‌دهد روسیه با هدف قرار دادن زیرجیره تأمین بشردوستانه، عملا هزینه‌های بازسازی و پشتیبانی از اوکراین را برای حامیان غربی افزایش می‌دهد. سوم، در صورت کاهش یا قطع حمایت نظامی آمریکا به‌دلیل تغییر اولویت‌ها به سمت درگیری با ایران، اروپا ناچار خواهد بود سهم بسیار بیشتری از تأمین تسلیحات اوکراین را بر عهده بگیرد. بر اساس گزارش مؤسسه کیل، اروپا همچنان به‌شدت به تسلیحات آمریکایی برای کمک نظامی خود متکی است و این وابستگی، اروپا را در موقعیتی آسیب‌پذیر قرار می‌دهد.

■ ترامپ طلبش را می‌خواهد

درخواست ترامپ برای بازپرداخت کمک‌های آمریکا، بزرگ‌ترین تهدید اقتصادی برای اروپا محسوب می‌شود. ترامپ در پیام خود در شبکه «تروث سوشال» نوشته: «صدها میلیارد دلار به اوکراین و ناتو داده شده که اروپا می‌توانست آن را بپردازد». اگر چه ترامپ مشخص نکرده کدام کشورها باید این مبلغ را بپردازند، اما حجم کمک‌های نظامی آمریکا از فوریه ۲۰۲۲ تاکنون افزون بر ۶۶٫۹ میلیارد دلار بوده است. بازپرداخت این مبلغ عظیم به معنای افزایش کسری بودجه یا کاهش هزینه‌های رفاهی و زیرساختی در کشورهای اروپایی است. همزمان با این درخواست، اروپا باید هزینه‌های دفاعی خود را نیز افزایش دهد تا بتواند خلأ ناشی از کاهش حمایت آمریکا را پر کند. این فشار مضاعف می‌تواند کشورهای جنوب اروپا را که از قبل با بدهی‌های بالا دست‌به‌گریبان هستند، در معرض بحران مالی جدیدی قرار دهد.

زارع | در ۴۸ ساعت گذشته، دو جبهه اصلی محور مقاومت تصویر متفاوتی از خود نشان دادند. در جنوب لبنان، نشان‌های قوی از ترک مواضع راهبردی ارتفاعات علی‌الطاهر توسط حزب‌الله دیده‌می‌شود؛ اقدامی که بیشتر به یک عقب‌نشینی تاکتیکی حساب‌شده شباهت دارد تا شکست میدانی. در مقابل، در یمن، نیروهای انصارالله با حمله زمینی گسترده در غرب تعز، پیشروی عملیاتی معناداری را به سمت مناطق مشرف به تنگه باب‌المندب آغاز کرده‌اند که ابعاد راهبردی روشنی دارد.

■ ترک ارتفاعات علی‌الطاهر؛ یک عقب‌نشینی تاکتیکی

ارتش اسرائیل اعلام کرده کنترل عملیاتی ارتفاعات علی‌الطاهر (حدود ۱۰ تا ۱۵ کیلومتری مرز، مشرف به نبطیه) را به دست گرفته و دو مسیر اصلی تونل‌های زیرزمینی حزب‌الله را پاک‌سازی کرده است. به گفته منابع اسرائیلی، بخشی از رزمندگان در داخل تونل‌ها کشته و بخشی دیگر خارج شده‌اند. وزیر دفاع اسرائیل این را «تکمیل مرحله تثبیت منطقه امنیتی» خوانده و تأکید کرده نیروهایش در محل باقی می‌مانند تا از بازگشت حزب‌الله جلوگیری کنند. همزمان وزیر امنیت رژیم صهیونیستی گفته تصرف ارتفاعات علی‌الطاهر پایان مرحله تسلط بر منطقه امنیتی جنوب لبنان است. او ادامه داده: تا زمانی که حزب‌الله سلاح خود را تحویل ندهد، از منطقه امنیتی لبنان خارج نخواهیم شد.

با این حال، وضعیت همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. حزب‌الله تا این لحظه بیانیه رسمی در تأیید یا تکذیب ترک مواضع صادر نکرده است. شواهد میدانی و گزارش‌های محلی نشان می‌دهد رزمندگان از بخش‌هایی از ارتفاعات عقب کشیده‌اند، اما محافل نزدیک به حزب‌الله تأکید دارند تجهیزات سنگین، سامانه‌های ارتباطی و بخش قابل توجهی از تسلیحات از هفته‌ها پیش به نقاط امن‌تر منتقل شده بود. به عبارت دیگر، آنچه رخ داده بیشتر شبیه تخلیه حساب‌شده یک موقعیت در معرض فشار طولانی مدت است تا سقوط ناگهانی یک پایگاه فعال.

عملیات اسرائیل در این ارتفاعات از خردادماه آغاز شده بود و نیروهای اسرائیلی با محاصره تدریجی، فشار لجستیکی سنگینی بر تونل‌ها وارد کرده بودند. گزارش‌هایی نیز از تلاش‌های قبلی حزب‌الله برای رساندن آب و غذا یا پهپاد وجود داشت که با هدف‌گیری اسرائیلی روبه‌رو می‌شد. در روزهای اخیر، تبادل آتش محدود (از جمله پرتاب پهپادهای انفجاری به سمت نیروهای اسرائیلی و پاسخ هوایی و توپخانه‌ای به مناطق اطراف نبطیه) ادامه داشته، اما مقیاس درگیری به سطح گسترده‌ای نرسیده است. همزمان، تحویل تعدادی از بازداشت‌شدگان لبنانی از سوی اسرائیل نیز در جریان است که بخشی از فضای دیپلماتیک موازی محسوب می‌شود.

در مجموع، تصویر فعلی در لبنان حاکی از یک عقب‌نشینی

فراخبر

گروه جهان | بانک مرکزی هلند اعلام کرده از مجموع ۶۱۲٫۴ تن طلای این کشور، معادل ۷۲٫۲ میلیارد یورو، حدود ۸۶ تن از انبارهای نیویورک و اتاوا به لندن منتقل شده است. از این میزان، تقریباً ۷۸تن از نیویورک و حدود ۸ تن از کانادا خارج شده است. این جابه‌جایی موجب شده سهم نیویورک از کل ذخایر طلای هلند از ۳۱٫۳ درصد به ۱۸٫۵ درصد کاهش یابد، در حالی که سهم لندن از ۱۸٫۱ درصد به ۳۲٫۱ درصد افزایش پیدا کرده و این شهر به بزرگ‌ترین مخزن طلای هلند تبدیل شده است. همچنین حدود ۳۰٫۸ درصد از ذخایر طلای این کشور همچنان در خاک خود هلند نگهداری می‌شود. عملیات یاد شده بین ماه‌های مارس تا اگوست ۲۰۲۶ و به دو روش انجام شده است: حمل فیزیکی ۲۷ تن شمش و نیز فروش طلا در نیویورک و خرید دوباره آن در لندن.

■ سایر کشورهای دارای تجربه مشابه

پیش از این هم فرانسه چنین اقدامی را انجام داده بود. بانک مرکزی فرانسه در بازه زمانی جولای ۲۰۲۵ تا ژانویه ۲۰۲۶، اقدام به فروش ۱۲۹تن طلای قدیمی نگهداری شده در نیویورک (مربوط به دهه ۱۹۲۰) کرده و با منابع حاصل

گزارش

نیک‌بندار | دو تحول همزمان در سپتامبر ۲۰۲۶، معادلات جنگ اوکراین را به گونه‌ای تغییر داده که می‌تواند پیامدهای راهبردی سنگینی برای اروپا داشته باشد. از یک سو، تغییر تاکتیک روسیه در حملات هوایی به کی‌یف و تبدیل آن به حملات شبانه‌روزی، فشار روانی و لجستیکی بی‌سابقه‌ای بر اوکراین وارد کرده است. از سوی دیگر، موضع جدید دونالد ترامپ مبنی بر درخواست بازپرداخت تمام کمک‌های آمریکا به اوکراین از سوی اروپایی‌ها، شکاف عمیقی در ائتلاف غربی ایجاد کرده است. در این گزارش، ابعاد دیپلماتیک، اقتصادی و نظامی این تحولات و تهدیدات متعاقب آن برای اروپا بررسی می‌شود.

■ بُعد نظامی؛ فرسایش توان دفاعی اوکراین

تغییر تاکتیک روسیه از حملات صرفاً شبانه به عملیات شبانه‌روزی با استفاده از پهپادهای جیت‌سریعت، سه پیامد نظامی-راهبردی برای اروپا دارد. نخست، این تاکتیک جدید زیرساخت‌های شهری و روانی کی‌یف را هدف قرار داده است. هشدارهای پایپی آژیر، روند عادی زندگی را مختل کرده و شهروندان را در وضعیت فرسایشی قرار داده است. یک شهروند کی‌یفی می‌گوید: «آژیرها آن قدر مداوم هستند که حتی فرصت نمی‌کنی به پناهگاه بروی و برگردی». بسیاری از ساکنان در حال ترک شهر هستند که این خود به معنای کاهش نیروی انسانی و اختلال در اقتصاد جنگی اوکراین است. دوم، حملات به انبارهای سازمان‌های بشردوستانه تشدید شده است. سازمان بهداشت جهانی گزارش داده در سال ۲۰۲۶، دست کم ۲۰ حمله به انبارهای کمک‌های بشردوستانه صورت گرفته که ۱۵مورد آن مربوط به انبارهای تجهیزات پزشکی بوده است. تنها دو هفته پیش، حمله به انباری در دنیپرو سبب از بین رفتن نیمی از تجهیزات